

1. Geplaatst op maandag 17 maart 2008 - 09:00

Marlies

Over vuur lopen is nou niet mijn favoriete tijdsbesteding voor de zaterdagavond. Sterker nog: ik had er nooit bij stilgestaan dat je dat zou kunnen doen. Op welke avond dan ook! Maar als je als website Vrouw.nl heet, dan ga je automatisch nadenken over de 'Internationale Vrouwendag'. En toen ik een uitnodiging kreeg om te vuurlopen op deze bijzondere dag, was mijn nieuwsgierigheid gewekt. Dat wilde ik wel eens zien!

Vuurloop

Samen met vriendin Kamal rijd ik richting Hilversum, waar op 8 maart op Landgoed 'De Hoorneboeg' de Vuurloop wordt gehouden. Een beetje giechelend zitten we in de auto, want is vuurlopen nu echt vuurlopen? En wat voor mensen komen daar? Allemaal vragen die deze avond beantwoord zouden worden.

De Vuurloop op Internationale Vrouwendag is een harmoniserende en vernieuwende beweging ter ondersteuning van vrouwen om hun leven zo vervullend en succesvol mogelijk te laten zijn. Je krijgt een ruim vier uur durende workshop, waarin je onder andere leert onze vrouwelijke veelzijdigheid constructief gebruiken bij het managen van je leven. Meer vrouwen gunnen zichzelf een betere kwaliteit van leven en willen het vertrouwen en de support op de weg er naar toe.

Vuurmaagden

Ursula Aerts van Definest ontvangt ons en laat ons een vrijwaringsverklaring ondertekenen. Het is natuurlijk wel de bedoeling dat je er met je volle verstand voor kiest om over vuur te gaan lopen. De ongeveer 25 aanwezige dames variëren in leeftijd van zestien tot zestig-plus. Van deze vrouwen heeft ongeveer de helft al eens over vuur gelopen. De andere helft is 'vuurmaagd'. Ursula opent de avond door uit te leggen wat het vuurlopen inhoudt en wat het voor je kan betekenen: verandering en heling. Op een heel rustige manier vertelt ze over haar leven en hoe zij bij het vuurlopen is gekomen.

We krijgen de tijd om met elkaar kennis te maken en ons doel voor de avond vast te stellen. De doelen variëren van 'succes in het werk' en 'liefde in je leven', maar ook wordt er gevraagd om 'heilige verbintenis met de aarde' en het behalen van een middelbare school-diploma. Doodnormale vrouwen, met allemaal een wens om hun leven te veranderen of een positieve *boost* te geven. Alle doelen worden beantwoord met 'ah'. Om te benadrukken dat je hebt gesproken en om aan te geven dat je de persoon die heeft gesproken hebt gehoord.

Vuur bouwen

Het is tijd om het vuur te bouwen. Onder het zingen van een Afrikaans liedje maken we de vuurstapel

hoger en hoger. Met elk blok maken we ruimte voor een nieuwe, positieve gedachte en nemen we afscheid van de negativiteit uit ons leven. Het vuur steken we zelf aan, met fakkels van krantenpapier. Daarna gooien we, terwijl we woorden roepen, ceder in het vuur. De ceder zorgt ervoor dat de wensen en boodschappen in de spirituele wereld terecht komen. Woorden zoals 'liefde', 'gezondheid' en 'mama'.

Het vuur moet nog doven, om de kolen tevoorschijn te laten komen. De begeleiders zorgen voor het vuur, terwijl wij naar binnen gaan om ons voor te bereiden op het moment waarop wij over die hete kolen gaan lopen. We krijgen de tijd om een tekening te maken van wat wij voor onszelf willen. Frappant is dat veel van de jonge vrouwen (waaronder ik), kiezen voor de 'stereotiepe' wens om te trouwen en kinderen te krijgen. Maar het mag allemaal, niemand kijkt raar op. Als je geld voor jezelf ziet, dan wordt dat niet als inhalig beschouwd, maar wordt het gezien als jouw wens, dus goed.

Vuurdoop

Voor de volgende oefening worden pijlen tevoorschijn gehaald. Je zet je droom-tekening op een bord en de pijl tegen de tekening en je keel. Het is dan de bedoeling om puur met jouw eigen wilskracht de pijl te breken. Ongelooflijk wat een kracht deze vrouwen neerzetten: een voor een gaan de pijlen aan stukken. Terwijl het bij mij absoluut niet lukt. Ik kan me alleen maar visualiseren hoe die pijl mijn nek doorboort, in plaats van dat deze aan drie stukken zou gaan. Ik probeer het, maar geef het op. Gelukkig is er ook een andere manier om de pijl te breken om je doel te bereiken: over de knie. Hoe makkelijk kan het zijn.

Deze heftige vuurdoop is voor mij het teken dat ik niet de focus heb om deze avond te gaan vuurlopen. Ik kan geen afstand nemen van mijn 'ik' of mijn gedachtes, om zo leeg mogelijk over het vuur te gaan. Ik besluit dan ook om niet over het vuur te gaan. De pijlpunt was voor mij al heftig genoeg. Maar we worden uitgenodigd om de avond verder bij te wonen, want zoals Ursula het zegt: "Ook al loop je vanavond niet, toch zal je de energie van degenen die het wel doen kunnen voelen en meenemen. Op deze avond, of je gaat lopen of niet, wordt er iets in gang gezet!"

Opnieuw naar buiten, opnieuw zingen. Het is donker en het enige licht komt van de nagloeiende kolen. Terwijl we zingen, worden de kolen in een loopbaan geharkt. Wij staan er in een kring omheen en blijven doorzingen. Nu kan iedereen die er behoefte aan heeft over het vuur gaan lopen.

Vuurdansen

Zingend, klappend en juichend staan we om de kolen, het vuur, heen. En een voor een gaan de dames over het vuur. Samen, of alleen, het mag allemaal. Je loopt over het vuur met een doel. Dus niet, zoals je met water doet, je teen tegen een kooltje aanhouden en denken: 'oei, heet!'. Ook niet als een gazelle rennen over het vuur, nee, gewoon rustig doorlopen. Zoals je naar de supermarkt loopt bijvoorbeeld, dan heb je ook een doel.

Bijzonder om te zien, om te voelen, om mee te maken wat deze vrouwen voor een kracht hebben. Ze lopen, Ursula danste zelfs, over het vuur en niemand heeft last van de kolen. Van de hitte of van de gedachte: 'wat ben ik in vredesnaam aan het doen?' En ook al loop niet, ik voel me geen moment een buitenstaander. Omdat je het samen ervaart.

Vuurheksen

De focus van deze vrouwen is bewonderenswaardig om te zien. Dat blijkt met name wanneer er een groep jongelui voorbij komt en ons zien zingen en klappen, terwijl er dames over vuur lopen. Natuurlijk wordt hun 'jonge-honden-gedrag' hierdoor *getriggerd*, met als gevolg dat we worden uitgemaakt voor *hoeren* en *heksen*. Maar de vrouwen laten zich niet van de wijs brengen. Ze zingen stuk voor stuk door, lopen over het vuur, alsof alle realiteit er niet is. Alsof we op een onbewoond eiland staan, niet midden in Hilversum terwijl vliegtuigen over ons heen vliegen, auto's op een kilometertje afstand ronken en de jongelui op vier meter afstand staan te joelen en schelden.

De avond loopt ten einde. We bedanken het vuur en iedereen geeft elkaar een knuffel. Allemaal traditie en het hoort er allemaal bij. Ik ben onder de indruk van alles wat ik heb gezien en ervaren. Of ik zelf wel een keer over het vuur ga lopen? Ik weet het niet. Voorlopig niet. Maar het is zeker een unieke ervaring geweest. Ik dank alle aanwezigen dat zij ons opnamen en toen wij niet doorzetten met de pijlpunt en het vuurlopen, ons bleven zien als een van hen. En ik denk dat dat de kracht is van vrouwen: ook mensen die verschillen van de groep, horen erbij. Aho!

Meer informatie is te vinden op de website van Definest.

Tekst: Marlies Sienot & foto's: Kamal Douma en Marlies Sienot